

כִּי-עָלֶיךָ הָרַגְנוּ כָּל-הַיּוֹם זָזַעְנוּ בְּנוֹ כִּצְאֵן טְבוּחָהּ.

ורב יהודה אמר, זו הפסוק כי עליך הורגנו אשה ושבעה בניה.
אתוהו קמא לקמיה דקיסר,
אמרו ליה - פלח לעבודת כוכבים!
אמר להו - כתוב בתורה אנכי ה' אלהיך,
אפקוהו וקטלוהו, ואתוהו לאידך לקמיה דקיסר.
אמרו ליה - פלח לעבודת כוכבים!
אמר להו - כתוב בתורה לא יהיה לך אלהים אחרים על פני,
אפקוהו וקטלוהו, אתוהו לאידך.
אמרו ליה - פלח לעבודת כוכבים!
אמר להו - כתוב בתורה זבוח לאלהים זורם,
אפקוהו וקטלוהו. אתוהו לאידך.
אמרו ליה - פלח לעבודת כוכבים!
אמר להו - כתוב בתורה לא תשתחוה לאל אחר.
אפקוהו וקטלוהו, אתוהו לאידך.
אמרו ליה - פלח לעבודת כוכבים!
אמר להו - כתוב בתורה שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.
אפקוהו וקטלוהו, אתוהו לאידך.
אמרו ליה - פלח לעבודת כוכבים!
אמר להו - כתוב בתורה וידעת היום והשבות אל לבבך
כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד,
אפקוהו וקטלוהו, אתוהו לאידך.
אמרו ליה - פלח לעבודת כוכבים!
אמר להו - כתוב בתורה. את ה' האמרת וגו' וה' האמירך היום,
כבר נשבענו להקדוש ברוך הוא שאין אנו מעבירין אותו באל אחר.
ואף הוא נשבע לנו שאין מעביר אותו באומה אחרת.
א"ל קיסר "אישדי לך גושפנקא, וגחין ושקליה. כי היכי דלימרו... קביל עליה
הרמנא דמלכא.
א"ל "חבל עלך קיסר, חבל עלך קיסר, על כבוד עצמך כך....
על כבוד הקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה!"
אפקוהו למיקטליה.
אמרה להו אימיה "יהבוהו ניהלי, ואינשקיה פורתא.
אמרה לו. "בניי... לכו ואמרו לאברהם אביכם.....
אתה עקדת מזבח אחד ואני עקדתי

שבעה מזבחות!

אף היא עלתה לגג ונפלה ומתה.

יצתה בת קול ואמרה אם הבנים שמוזה.

אמר ריש לקיש
מעשה באשה אחת וצפנת בת פניאל שמה.
צפנת - שהכל צופין ביופיה.
בת פניאל - בתו של כהן גדול ששימש לפני ולפנים.
שנתעלל בה שבאי כל הלילה.
למחר, הלבישה שבעה חלוקים והוציאה למוכרה.
בא אדם אחד, שהיה מכוער ביותר.
אמר לו - הראני את יופיה.
אמר לו - ריקא ! אם אתה רוצה ליקח, קח. שאין כיופיה בכל העולם כולו.
אמר לו - אף על פי כן.
הפשיטה ששה חלוקים.

ושביעי,

קרעתה ונתפלשה באפר.

אמרה לפניו "רבוננו של עולם ! אם עלינו לא חסת, על קדושת שמך הגבור למה לא תחוס ?"
ועליה קונן ירמיה בת עמי, זגרי עק והתפלשי באפר. אבל יזיד עשי כך בספר
תמרורים
כי פתאום יבא השודד עלינו.
עלך, לא נאמר. אלא, עלינו. כביכול, עלי ועליך בא שודד.